

РЕШЕНИЕ

№ 2144

гр. София, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 20.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9038** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „ТИЛЕНДИ“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. Н. Т. чрез адв. Т., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22002222004194-091-001/03.04.2023г., потвърден с Решение № 1091/04.08.2023г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ - С..

В жалбата са твърди, че ревизионният акт е издаден в противоречие с материалноправните разпоредби и при съществено нарушение на процесуалните правила. Жалбоподателят счита, че органите по приходите са тълкували определени факти и обстоятелства по начин, който противоречи на правилата на формалната и правната логика и който е довел до незаконосъобразно определяне на публични задължения. Възражава се срещу отказаното право на данъчен кредит по доставките от „ВНВ ТРЕЙД“ ЕООД, „ИНТЕРФОУН“ ЕООД, „СТРОЙКРАФТ“ ЕООД и „СПОРТСТРОЙ 2000“ ЕООД, като се излагат подробни доводи, че доставките са реално осъществени. Жалбоподателят се позовава на практиката на Съда на Европейския съюз /СЕС/ и на практика на Върховния административен съд /ВАС/. Моли за отмяна на ревизионния акт. В съдебните заседания жалбоподателят се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена, като се присъдят на дружеството сторените по делото разноски.

Ответникът - директорът на дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП, представляван от юрк. Г., оспорва жалбата, моли за потвърждаване на РА и за присъждане на

юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди оплакванията в жалбата, събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намира следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002222004194-020-001/15.08.2022 г., издадена от Ц. М. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“, при ТД на НАП В. Т., оправомощена със Заповеди №З-ЦУ-3287 от 08.11.2021 г. и №З-ЦУ-3395/24.11.2021 г. на зам. - изпълнителния директор на НАП и Заповед №РД-01-787/08.11.2021 г. на и.д. директор на ТД на НАП С.. Със заповедта е възложено извършването на ревизия на „ТИЛЕНДИ“ ООД за установяване на задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от м. 08.2018 г. до м. 02.2020 г. и от м. 06.2020 г. до м. 10. 2021 г. Ревизията е повторна и е възложена в изпълнение на Решение №1182/01.08.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С..

ЗВР е изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22002222004194-020-002/16.11.2022 г., издадена от И. К. А., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“, при ТД на НАП В. Т., в качеството на заместник на Ц. М. П., съгласно Заповед №1270/15.11.2021 г. на директора на ТД на НАП В. Т..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002222004194-092-001/30.01.2023 г., връчен на 09.02.2023 г. Срещу РД не е подадено възражение.

Ревизията приключва с издаден Ревизионен акт №Р-22002222004194-091-001/03.04.2023 г., издаден от Ц. М. П. – орган, възложил ревизията, и Г. П. Т., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., определена за ръководител на ревизията. РА е връчен на 19.04.2023 г.

С РА са извършени корекции на декларираните от дружеството резултати по ЗДДС, в резултат на което за данъчни периоди от м. 08.2018 г. до м. 02.2020 г. и от м. 06.2020 г. до м. 10.2021 г. е установен за довносяне данък върху добавената стойност /ДДС/ общо в размер на 56 314,13 лв., ведно с лихви за забава в размер на 17 116,62 лв. Корекциите произтичат от отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 56 314,13 лв. по 7 фактури, издадени от „ВНВ ТРЕЙД“ ЕООД, по 18 фактури, издадени от „ИНТЕФОУН“ ЕООД, по 6 фактури, издадени от „СПОРТСТРОЙ 2000“ ЕООД, и по 14 фактури, издадени от „СТРОЙКРАФТ“ ЕООД. Срещу ревизионния акт дружеството е подало до директора на Дирекция „ОДОП“ жалба, съответно вх. №53-03-1295 от 27.04.2023 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-693 от 05.05.2023 г. по регистъра на дирекция ОДОП, която решаващият орган е приел за неоснователна. С Решение № 1091/04.08.2023г. Е. С. П., на длъжност директор на дирекция „ОДОП“ е потвърдила изцяло РА. Решението на директора на Дирекция „ОДОП“ е връчено на лицето по електронен път на 07.08.2023г.

За да откажат да признаят на жалбоподателя право на данъчен кредит по издадените от посочените дружества фактури, ревизиращите органи са се позовали на следните факти и обстоятелства, установени в хода на ревизионното производство:

Основната дейност жалбоподателя е търговия на дребно с облекло, осъществявана в магазин „Критикос“, находящ се в [населено място], [улица].

На ревизираното дружество е връчено Искане за представяне на документи и писмени

обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, изх. №Р-22002222004194-040-001/29.08.2022 г. В отговор са представени договори, приемо-предавателни протоколи, извлечения от счетоводни сметки, оборотна ведомост и обяснителна записка.

Извършени са насрещни проверки на „ВНВ ТРЕЙД“ ЕООД, „ИНТЕРФОУН“ ЕООД, „СТРОЙКРАФТ“ ЕООД и „СПОРТСТРОЙ 2000“ ЕООД.

С Протокол №Р-22002222004194-П.-001/18.08.2022 г. са присъединени документи, събрани при извършване на предходната ревизия на „ТИЛЕНДИ“ ООД, вкл. фактури, банкови извлечения, счетоводни справки и писмени обяснения.

За извършения преглед на счетоводните документи и регистри на дружеството е съставен Протокол №1786993/15.11.2022 г.

Управител на посочените дружества-доставчик е Г. Р. Т.. При извършените насрещни проверки първоначално са представени единствено оригинали на 4 фактури, издадени от „ВНВ ТРЕЙД“ ЕООД; 8 фактури, издадени от „ИНТЕРФОУН“ ЕООД; фактурите, издадени от „СТРОЙКРАФТ“ ЕООД и 5 фактури, издадени от „СПОРТСТРОЙ 2000“ ЕООД. Предмет на доставките са облекла /рокли, ризи, сака, поли, панталони, дънки, якета, палта и др./ Заявено е, че липсващите документи се намират при счетоводителката на дружествата, която има здравословни проблеми, поради което не може да ги представи. Впоследствие са представени аналитични регистри на сметки 304 „Стоки“, 401 „Доставчици“, 411 „Клиенти“, 501 „Каса в лева“, 503 „Разплащателна сметка в лева“, главни книги и оборотни ведомости. Представени са договори за покупко-продажба на текстилни изделия, сключени с „ВНВ ТРЕЙД“ ЕООД, „ИНТЕРФОУН“ ЕООД, „СТРОЙКРАФТ“ ЕООД и „СПОРТСТРОЙ 2000“ ЕООД. Уговорено е, че доставчиците ще превозят стоките до обект на „ТИЛЕНДИ“ ООД - магазин „Критикос“, находящ се в [населено място], [улица]. Съгласно писмените обяснения стоките са транспортирани с личен автомобил. Заявено е, че при необходимост вещите са се съхранявали в офис, находящ се в [населено място], [улица]. Установено е, че по фактурите са извършени частични плащания по банкови сметки на трети лица.

Органите по приходите са отбелязали, че не е представена информация за автомобила, неговия водач, датите и маршрута на пътуване, пътни листа или пътни книжки. С изключение на „СТРОЙКРАФТ“ ЕООД доставчиците не са представили доказателства за закупени стоки. Не е представена търговска кореспонденция. Сметка 304 „Стоки“ е водена стойностно, липсва аналитично отчитане по вид, количество и единична цена. Не са представени справки за стоков поток. За част от процесните стоки „СТРОЙКРАФТ“ ЕООД е представило фактури от предходни доставчици „ИНТЕРХЕП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „РЕМОН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], които са deregистрирани по ЗДДС и не са подавали годишни данъчни декларации по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/.

При проверка в информационната система на НАП е установено, че във „ВНВ ТРЕЙД“ ЕООД, „СТРОЙКРАФТ“ ЕООД и „СПОРТСТРОЙ 2000“ ЕООД няма назначени лица по трудови правоотношения. В „ИНТЕРФОУН“ ЕООД е назначено едно лице, на длъжност „ръководител и технически изпълнител“, за което не са подавани данни с декларация обр. 1. Дружествата са с прекратена регистрация по ЗДДС. Спорните фактури са отразени в дневниците за продажби и справки-декларации по ЗДДС за съответните данъчни периоди, с изключение на фактура №10...021/13.09.2021 г., издадена от „СПОРТСТРОЙ 2000“ ЕООД.

Жалбоподателят е заявил, че разплащанията по фактурите са извършвани по банков път. Стоките са поръчвани от управителя на „ТИЛЕНДИ“ ООД и са доставяни с транспорт на доставчика. Представени са договори, фактури, приемо-предавателни протоколи, регистър на счетоводни сметки: 309 „Стоки“, 401 „Доставчици“, 702 „Приходи от продажби на стоки“, банкови извлечения за извършени плащания към „ИНТЕРФОУН“ ЕООД /117 540 лв./, „СТРОЙКРАФТ“ ЕООД /117 540 лв./, „ВНВ Т.“ /27 390,00 лв./ и „СПОРТСТРОЙ 200“ ЕООД /39 100 лв./. При проверка в информационната система на НАП е констатирано, че са нареждани плащания и по сметки, които не са регистрирани на „СТРОЙКРАФТ“ ЕООД и „ИНТЕРФОУН“ ЕООД.

На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 56 314,13 лв. по фактурите, издадени от „ВНВ ТРЕЙД“ ЕООД, „ИНТЕРФОУН“ ЕООД, „СТРОЙКРАФТ“ ЕООД и „СПОРТСТРОЙ 2000“ ЕООД.

По искане на жалбоподателя по делото е назначена и изслушана съдебно-счетоводна експертиза, приета без оспорване от страните. На поставените задачи вещото лице е дало следното заключение:

1. Процесите фактури са отразени в счетоводството на жалбоподателя. Неговите доставчици също са осчетоводили фактурите в своето счетоводство, с изключение на фактура [ЕГН].

2. Всички фактури, без ф-ра № [ЕГН], са включени в дневниците за продажби на доставчиците и са отразени от тях като задължение към бюджета.

3. На въпроса извършени ли са разплащания по процесите фактури вещото лице е отговорило, че от „ТИЛЕНДИ“ ООД са приложени банкови движения по партньори от У. Б. АД, където са направени частични плащания по процесите фактури.

4. На въпроса „Използвани ли са получените доставки в независимата икономическа дейност на жалбоподателя?“ вещото лице е посочило, че „ИНТЕРФОУН“ ЕООД, „ВНВ ТРЕЙД“ ЕООД, „СПОРТСТРОЙ 2000“ ЕООД и „СТРОЙКРАФТ“ ЕООД в разглеждания период са основни доставчици на стока на „ТИЛЕНДИ“ ООД, поради което е дало заключение, че получените доставки на стоки са използвани в независимата икономическа дейност на „ТИЛЕНДИ“ ООД.

5. На въпроса дали има последваща реализация на стоките от процесите фактури вещото лице е дало положителен отговор.

6. На въпроса „Има ли съответствие на описаните количества и видове услуги по получените фактури с тези по последващите доставки/реализация?“ вещото лице е дало заключение, че има съответствие на описаните количества по получените фактури с тези по последващите доставки/реализация.

7. На въпроса „Има ли извършени доставки на услуги, които да са идентични /вид и количество/ с тези по фактурираните спорни доставки през проверявания период от друг доставчик/доставчици“ вещото лице е отговорило, че няма сходни доставки.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване на РА, поради което е допустима. По същество е основателна.

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизията е

възложена от орган по приходите, който е оправомощен съгласно Заповед № РД-01-787/08.11.2021г. на директора на ТД на НАП С. във връзка със Заповед № ЗЦУ-3287/08.11.2021г., издадена на основание чл.12, ал.6 от ДОПК, и Заповед № ЗЦУ 3395/24.11.2021г. РА, с който е приключило това производство, също е издаден от посочените в чл.119, ал.2 ДОПК лица – от възложителя и от ръководителя на ревизията. Спазени са изискванията за форма на РА, който съдържа предвидените реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК. РА е издаден под формата на електронен документ и е валидно подписан като електронен документ с електронни подписи от издателите му. При провеждане на ревизията не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Спорът между страните е основно по материалната законосъобразност на РА и се свежда до това основателно ли органите по приходите са отказали да признаят на жалбоподателя данъчен кредит по фактурите, издадени от „ВНВ ТРЕЙД“ ЕООД, „ИНТЕРФОУН“ ЕООД, „СТРОЙКРАФТ“ ЕООД и „СПОРТСТРОЙ 2000“ ЕООД.

Основание за отказа на ревизиращите да признаят правото на данъчен кредит е твърдяната от тях липса на реално извършени доставки по спорните фактури.

Предмет на доставките по спорните фактури са различни дрехи /ризи, сака, панталони, дънки, рокли, поли, бански, блузи, туники и др./. Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗДДС доставка на стока е прехвърляне на правото на собственост или друго вещно право върху стока, а такава по чл. 5, ал. 1 ЗДДС е всяка движима и недвижима вещ. В съответствие с чл. 25, ал. 2 ЗДДС данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността на стоката е прехвърлена. Тъй като процесните фактури касаят родово определени вещи, прехвърлянето на собствеността съгласно чл.24, ал.2 от Закона за задълженията и договорите се осъществява с предаването на стоките.

Относно реалността на доставките от „ВНВ ТРЕЙД“ ЕООД, освен фактурите са представени: договор, приемо-предавателни протоколи, банкови извлечения, оборотни ведомости, главна книга и хронологии на счетоводни сметки 411, 401,453/2, 702, 304 и 503. За доставките от „ИНТЕРФОУН“ ЕООД са представени договор, приемо- предавателни протоколи, главна книга, оборотни ведомости и хронологии на счетоводни сметки 411, 453/2, 702, 703, 304 и 503. Относно реалността на доставките от „СТРОЙКРАФТ“ ЕООД са представени договор за продажба на стоки, приемо-предавателни протоколи, главна книга, договор за наем на склад, фактури и приемо-предавателни протоколи от предходни доставчици „ИНТЕРХЕП“ ЕООД и „РЕМОН“ ЕООД, оборотни ведомости и хронологии на счетоводни сметки 411, 453/2, 702, 703, 304 и 503. За доставките от „СПОРТСТРОЙ 2000“ ЕООД са представени договор, приемо-предавателни протоколи, договора за наем на обект – склад с площ от 20 кв.м., находящ се в [населено място], [улица]; главна книга, оборотни ведомости и хронологии на счетоводни сметки 411, 453/2, 702, 703, 304 и 503.

Представените доказателства съдът намира за многобройни и достатъчни да обосноват извод, че са налице предпоставките за признаване правото на данъчен кредит.

На първо място, следва да се отчете, че процесните доставки касаят пряко осъществяваната от жалбоподателя дейност - търговия на дребно с дрехи, осъществявана чрез установен търговски обект /магазин/. На второ място, вещото лице е установило, че има последваща реализация на стоките от процесните фактури, като е констатирано съответствие на описаните количества и видове на получените с последващите доставки. На следващо място, съдът съобразява и че съгласно

заклучението на експертизата, посочените доставчици са основни за жалбоподателя през разглежданите периоди и не е констатирано да са извършвани други сходни доставки /идентични по вид и количество стоки/.

Независимо от горното, същественият въпрос за преценката дали са налице реални доставки с оглед разпоредбата на чл.6, ал.1 ЗДДС е дали стоките са получени, респективно прехвърлена ли е собствеността. В тази връзка са представени приемо-предавателни протоколи, чрез които е извършено индивидуализирането на стоките и е прехвърлена собствеността по всяка от фактурите. Тези документи представляват преки доказателства за предаването на стоките и тъй като същите са редовни от външна страна, не са оспорени от ответника, кореспондират си с фактурите и представените договори, то няма причина да не бъдат кредитирани.

Относно транспортирането на стоките, в хода на ревизията са представени обяснения от управителите на дружествата – доставчик и получател контрагенти относно начина на осъществяване на доставките – с директна доставка до магазина на дружеството – жалбоподател, чрез личен транспорт за сметка на доставчика. Представените обяснения не си противоречат и тъй като описаният в тях механизъм е логичен с оглед вида и естеството на стоките – предмет на доставките /облекла/, съдът приема за достоверна тезата на жалбоподателя относно доставянето и транспортирането им до търговския обект /магазина/ на жалбоподателя с личен автомобил на управителя. В тази връзка несподелими са доводите, на които органите по приходите се основават, за да приемат за недоказано транспортирането на стоките – липсата на пътни книжки и пътни листа, както и на данни за заведени транспортни средства в оборотните ведомости. С оглед обясненията на доставчиците, че транспортът е извършван с личен транспорт на управителя, изложените от ревизиращите органи аргументи са неотнормисими.

Относно произхода на стоките и закупуването им от предходни доставчици, съдът приема тези обстоятелства са неустановени /за „ВНВ ТРЕЙД“ ЕООД, „ИНТЕРФУН“ ЕООД и „СПОРТСТРОЙ 2000“ ЕООД/, а за „СТРОЙКРАФТ“ ЕООД - за недоказани, както са посочили и органите по приходите. Съгласно трайната практика на СЕС обаче /напр. решение по дело С-18/13, решение по съединени дела С-80/11 и С-142/11/ правото на данъчен кредит не може да бъде отказано поради това, че лицето, което упражнява това право не се е уверило, че доставчикът му разполагал е със стоките, предмет на доставката, и е бил е в състояние да ги достави. Доказано е обаче наличието на място на съхранение на доставяните стоки, а именно посочения от доставчиците обект в [населено място], [улица], за който от „СПОРТСТРОЙ 2000“ ЕООД е представен договор за наем от 01.02.2016г.

На последно място, доказано чрез банкови извлечения и заключението на ССЧЕ е и извършването на плащания по процесните фактури, макар че за някои от тях то е в непълен размер.

Предви изложеното съдът намира, че органите по приходите неоснователно, в противоречие с материалния закон са отказали да признаят на жалбоподателя правото на данъчен кредит по фактурите, издадени от „ВНВ ТРЕЙД“ ЕООД, „ИНТЕРФУН“ ЕООД, „СПОРТСТРОЙ 2000“ ЕООД и „СТРОЙКРАФТ“ ЕООД, с оглед на което ревизионният акт следва да бъде отменен в оспорената част.

С оглед изхода на спора, основателно е искането на жалбоподателя за

присъждане на сторените по делото разноски за платена държавна такса и за възнаграждение за вещото лице.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И

:

ОТМЕНЯ по жалбата на „ТИЛЕНДИ“ ООД Ревизионен акт № Р-22002222004194-091-001/03.04.2023г., потвърден с Решение № 1091/04.08.2023г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., в частта на установените задължения - данък върху добавената стойност за довносяне в размер на 56 314,13 лв. и лихви в размер на 17 116,62 лв., вследствие непризнато право на данъчен кредит по фактури, издадени от „ВНВ ТРЕЙД“ ЕООД, „ИНТЕРФОУН“ ЕООД, „СПОРТСТРОЙ 2000“ ЕООД и „СТРОЙКРАФТ“ ЕООД.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „ТИЛЕНДИ“ ООД сумата от 650 лева (шестстотин и петдесет лева) разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: